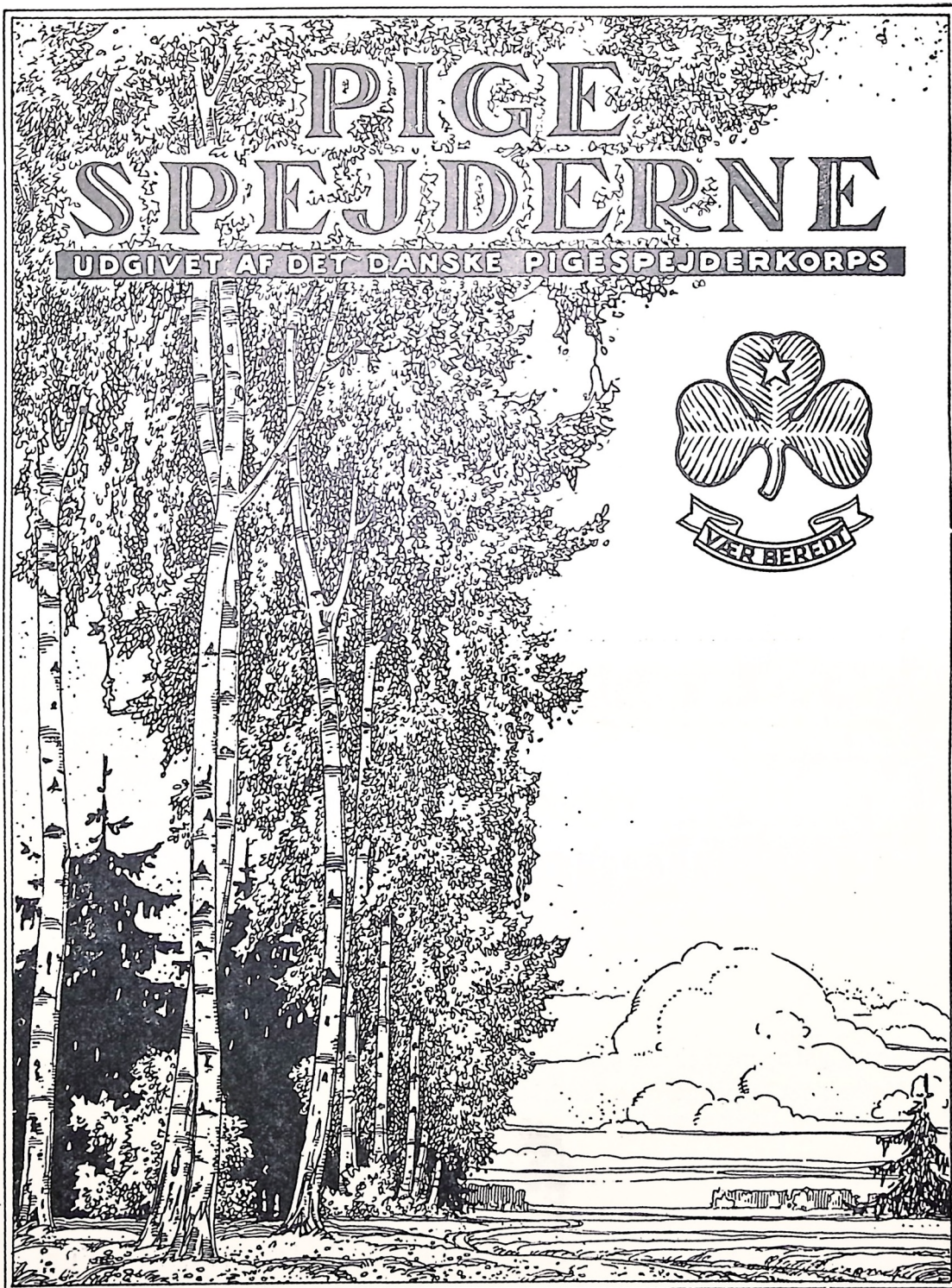
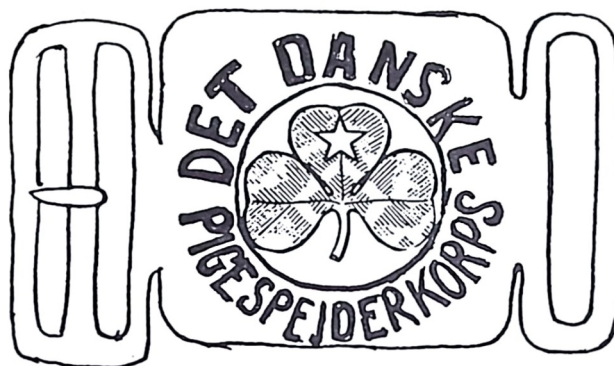

Nr. 10. — 1933.

Her ser Du,

hvordan Spænderne paa Korpsets
nye Bælter ser ud

- 1 Bælte..... 2,00 Kr.
1 Spænde med Tilbehør til at sætte paa det gamle Bælte..... 1,00 „

Til Julegaverne:

- Ruskind..... 6,00—9,00 Kr.
Skindrester pr. kg..... 2,75 „
Skind til Læderplastik. 6,00—9,00 „

Spalt, lyst og mørkebrunt 4,00—6,00 Kr.
Mørkeblaat Tæppegarn pr. Fed 0,14 „
Brunt Uldgarn til Sokker „ „ 0,12 „

Spejderdepotet,
Spejderskolen, Korinth, Fyn.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense.

Nr. 10.

November 1933.

16. Aarg.

Fra Folkets Skatkammer.

I kender sikkert alle det smukke gamle Sagn om Kong Skjold. I ved hvordan, han kom til Danmark, ved hvordan, han kaaredes til Konge, ved, at han blev hele det danske Folks Yndling. Sagnet siger, at han var dristig og modig og tillige retfærdig og god; han gav Landet mange og gode Love. — Engang, da han vandrede i Skoven i Nærheden af sin Kongeborg i Lejre, kom en stor Bjørn ham pludselig i Møde. Kongen havde ingen Vaaben hos sig, men han tog sin Livrem og bandt og dræbte Bjørnen med denne. — Dette er Sagnet, smukt og vidnende om gammel dansk Kraft og Raadsnarhed; men dette Sagn har, saa synes det mig, endnu mere at sige til os. Kongen var *dristig, modig, retfærdig, god*. Er det ikke nogle af de Egenskaber, vi som Spejdere sætter højest? Staar han ikke næsten ved disse Egenskaber som en Slags Forbillede for os Spejdere?

Mange vil selvfølgelig sige, at Kong Skjold jo kun er en Sagnfigur. — Nuvel, det være indrømmet; men samtidig er han dog et Billede paa det danske Folks Ideal, et Billede der gennem Aarhundreder har frydet det danske Folk, naar det samledes i Fryd eller Sorg. Det har været noget af det, der har holdt Folket oppe i Modgang og Nød. — Det lille Billede af Kongens

Møde med Bjørnen rummer ogsaa — som saa mange andre af vore smukke gamle Sagn — en dybere Mening. — En Spejder vandrer ogsaa ofte alene omkring, og pludselig kan der da rejse sig en uventet Hindring foran ham. Da gælder det om at være raadsnar. Hvad nytter det at sige: »Hvis, at dersom, at jeg nu bare havde haft det, eller gjort det, saa o. s. v.«? Husk paa Kong Skjold, da han ingen Vaaben havde, tog han sin Livrem, bandt og dræbte Bjørnen. — Spejder, husk paa dette, naar du stedes i Nød, eller en pludselig Hindring rejser sig paa din Vej, da *benyt de Hjælpemidler, du har ved Haanden* — og *bliv ikke mismodig ved Tanken om, at du er daarlig udrustet*, og at mange andre vilde have hjulpet dig, dersom de havde været til Stede.

Tiden iler — de gamle dør — nye Slægter drager frem. Gamle Meninger, der engang var hele Nationens Mening, knuses og tilintetgøres. Hvert Slægtled har sine Ønsker og sine Maal. Saadan er Verdens Gang, saadan maa det være, for at vore Folk kan trives. Dog, og det maa aldrig glemmes, der er visse Ting, som Folket maa bevare, fordi de gennem Aarhundreder er blevet til eet med det danske Folk. Til disse Ting hører Danmarks smukke

gamle Folkesagn. Et Danmark, der lader haant om de Minder, der har haft saa stor Betydning gennem de Sekler, der svandt, vil aldrig kunde trives. Et Danmark uden denne kostelige Skat vil være som et Træ rykket op med Rod og henkastet i en Ørken. Det vil dø lidt efter lidt — visne, forgaa. — Og nu, Kammerater, hvordan er det med vor Spejderbevægelse? Er den ogsaa blevet til en Ting, der er fuldstændig knyttet til det danske Folk, saa den er blevet til et med dette? Endnu vel ikke, dertil er Bevægelsen for ung; men det maa og vil komme, blot vi alle gør vort bedste og fremfor alt faar de Yngste — altsaa den næste Generation, vore Arvtagere — med.

Kan du tænke dig et Danmark uden Spejdere.

Den gamle Høg.

Ovenstaaende er fra Flensborgspejdernes Blad »Ravneskriget«.

Meddelelser fra Korpset.

Bestyrelsesmøde afholdtes Fredag den 20. Oktober paa Hotel Phønix, København. — Hele Bestyrelsen var til Stede.

Bestyrelsen drøftede en Del internationale Spørgsmaal, som vil blive behandlet paa næste Verdenskonference i Schweiz Sommeren 1934, og tog paa Korpsets Vegne Stilling til en Del Spørgsmaal, fremsat af Verdens Bureauet.

Angaaende Uniformsforbudet vedtog Bestyrelsen, at man ikke skal indføre noget som helst nyt Kendetegn. Man henstiller kun til Spejderne om at klæde sig praktisk og fornuftigt paa.

Bestyrelsen godkendte Forslaget om, at der Sommeren 1934 afholdtes en Træningslejr for Korpsets ældre Førere. Lejren, som vil vare ca. 8 Dage, bliver under Ledelse af Spejderchefen, Souschefen og Divisionschef Fru Thorbek.

Bestyrelsen billigede Tanken om Oprettelsen af en fast Træningsskole. De fornødne Midler hertil vil man forsøge at skaffe, saaledes at Korpsets nuværende Budget ikke berøres.

Røde Rønnebær.

Lille, røde Rønnebær, hedder det i Folkevisen. — Men det er ikke ofte, man træffer Rønner indenfor Poesiens Verden. Den har ikke her vundet nogen fast Plads som den lyse, festlige Bøg, den gamle, ærværdige Eg, den fine, men sørgmodige Birk og den mytologiske Ask. — Røde Rønnebær — Er det ikke et klangfuldt og malende Udtryk?

Fra det tidlige Efteraar til langt hen paa Vinteren ser man dem i Haver og Hegn, tunge af Pragt, bøjede mod Jorden, lyse i Solens Straaler gennem det fine, brogede Løv. — Er der mange af dem, er det Varsel om en streng Vinter, siger man; og her er vi lige straks ved Sagens Kerne: Ikke i Poesiens, men i Overtroens og Folkesnakkens Verden. Her er det, at Rønnebærtræet har spillet en stor Rolle: — Anton Andersen fortæller en Del herom i sin Bog »Fra Planternes Verden«, der udkom hos Gyldendal i 1885. (Forresten en meget interessant Bog; »Kulturhistorisk-Botaniske Skitser« kalder han den og kommer med mange baade morsomme og interessante Oplysninger om vore almindelige Vækster.)

Hvad Rønner angaar, er det særlig »Flyverøn«, der har sat Fantasiens i Bevægelse. Disse smaa Træer, der ikke fæster Rod i selve Jorden, men vokser i Toppen af en stynet Pil, i en gammel Træstub, paa et Straatag eller hvor Fuglene nu kan have ført dem hen, har Heksene ingen Magt haft over. De havde derfor kraftige Egenskaber, særlig da hvis de var hentet paa Kristi Himmelfartsdag, og de anvendtes baade mod Forgørelse og Sygdomme hos Mennesker og Dyr. Hvis en Heks havde været paa Spil, saa man ikke kunde faa Smør, satte man lidt Flyverøn paa Kryds i Kærnestagen; saa var man vis paa, at Forgørelsen hævedes, og man straks kunde faa Smør igen. Enkelte Steder har det endog været brugt at lave selve Kærnestagen af Rønnetræ for at være sikker for Heksene. Andre Steder brugte man at stikke lidt Flyverøn imellem Koblene, naar Køerne om Sommeren gik kobledes sammen ude paa Marken.

Naar Faar og Geder ikke vilde trives, kunde følgende Raad anvendes: Tag et

Stykke Flyverøn en Torsdag Morgen, før end Solen staar op; gør deraf et Kors og skriv deri som følger: Adomine Pater adominel. ELLSTM. Læg det en Aften i dit Fæhus ved Døren.

St. Hans Aften maatte man ikke glemme at sætte lidt Flyverøn over Stalddøren, for at Hekse og Troldtøj ikke skulde skade Kvæget. Og »Majdags Dag« maatte man op før Solen og med en Flyverøn i Haanden signe alt, hvad der hørte til ens Hus og Mark.

Plantede man en Flyverøn i sin Have, eller bar man en Rønnekvist hos sig, kunde man være sikker paa at have Lykken med sig; og lagde man en Flyverøn i Barnets Vugge, kunde de onde Aander ikke faa Magt over det. — Led Barnet af Engelsk Syge, hvad der tidligere var meget almindeligt, var der ogsaa Raad for det.

I Jylland brugte man at flække en Gren af Røn, og herigennem maatte Barnet nu føres tre Gange mod Solen og uden at røre ved Jorden; under hele Ceremonien maatte man stadig læse Fadervor. — Paa Fyn bar man sig lidt anderledes ad. Man tog Flyverøn og Kristenjord (Jord fra en Grav paa Kirkegaarden), kom dette i en lille Pose, og denne maatte Barnet nu bære paa Kroppen i tre Uger; saa blev det hele gravet ned i den Grav, hvorfra Jorden var taget. — Var det syge Barn en Dreng, blev Jorden taget fra den sidst begravne Kvindes Grav; ellers omvendt. — At et lignende Middel har været kendt i Norge i tidligere Tid, ved man bl. a. fra Sigrundsets Roman: Kirstin Lavrandsdatter. Men efter Sigende skal det have været brugt her paa Fyn lige indtil Slutningen af det 19. Aarhundrede. — Hvem kan forklare, hvorledes slige Skikke er opstaaet og har kunnet bestaa gennem Aarhundreder? Os forekommer det fremmed, og dog er det foregaaet i vort eget Land; vore Forfædre mener at have fundet Hjælp i disse tomme Ceremonier.

Nu smiler vi ad det og tyr til virkelige Lægemidler, der dog ogsaa for en stor Del tilberedes af Planter og Plantedele, der saaledes gør Gavn paa en naturlig Maade.

Rønnebær var dog ogsaa kendt som mere »reelt« Lægemiddel; saaledes skulde den udpressede Saft af Bærrene være god

for »Opstød fra Maven«, og Rønnebærvin anvendtes mod Diarrhoe og Dysenteri. — I Rusland har man brugt at brænde Brændevin af Bærrene. — Herhjemme kender vi Rønnebærgelé, der baade er usædvanlig smuk i Farven og meget pikant i Smagen; dog har den vist ingen helbredende Virkning. — I Norge har man indsamlet mange Tønder aarlig til Føde baade for Dyr og Mennesker; man spiste dem helst stegte paa Gløder. — Ogsaa som Middel mod forskellige Sygdomme hos Høns skal de have været ganske fortrinlige, blot tørrede og udblødte i Vand.

Den overnaturlige Kraft, der har været tillagt Flyverønnen, er undertiden blevet overført paa den almindelige Røn, der saaledes ogsaa skulde kunne modstaa Hekses Magt. Herom vidner et Sagn, der findes optegnet i Vedel Simonsen: Rugaards Historie:

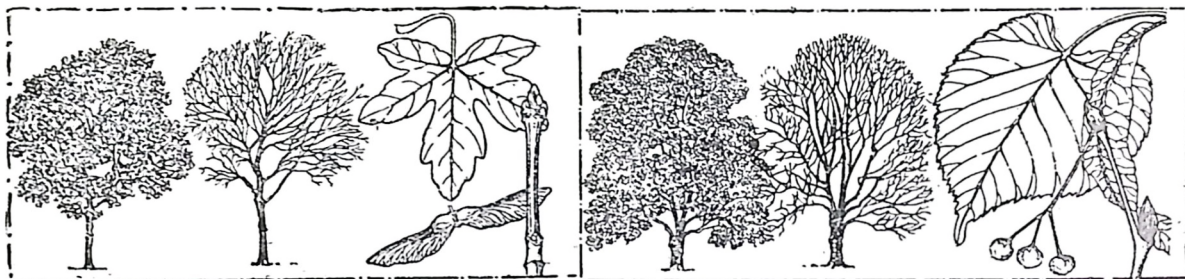
En berygtet Troldkarl, Lars Bønhamn, skulde engang føres til Forhør i Odense. Undervejs saa han en Del Plove staa paa en Mark. Lars sagde da triumferende til sine Ledsagere: »Hvad vil I give mig, saa skal jeg faa alle Plovene til at gaa uden Hjælp af Heste«. Man vilde naturligvis nok give noget for at se et saadant Kunststykke, og Troldmanden fik dem da ogsaa til at gaa allesammen, saa nær som en eneste. Da man forundret spurgte ham om Grunden hertil, svarede han: »Nej, den lader jeg min Tro nok staa, for den har en Bom af Rønnetræ«. —

Men skal Troldene tage sig i Agt for Rønnetræ, skal Menneskene ikke mindre, saa vidt man da kan tro den Paastand, at dersom to Venner kommer til at sidde lige over for hinanden ved en Ild, i hvilken der brænder Rønnetræ, da ophører alt Venskab imellem dem, om end dette i Forvejen var nok saa grundfæstet.

Mange er de Sagn og Forestillinger, der i Tidens Løb er blevet knyttet til Rønnebærtræet. Men de hører en svunden Tid til. Naar man nu glæder sig over dets ejendommelige Skønhed, dets fine, tidligt udsprungne Løv og de malerisk skønne, røde Klaser, tænker man ikke paa Troldtøj og Heksekunster. — En skæver til dem og tænker som Ræven: De er sure. —

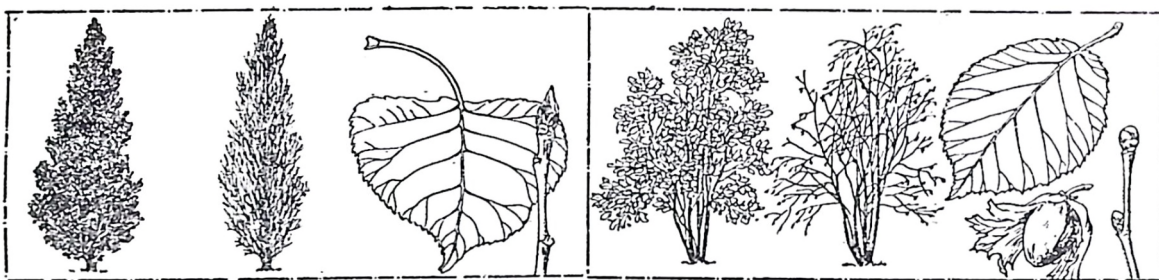
En anden faar Glans i Øjet og nynner: »Lille, røde Rønnebær«. — *Hjördis.*

En Side til at sætte ind i din Scrapbog.

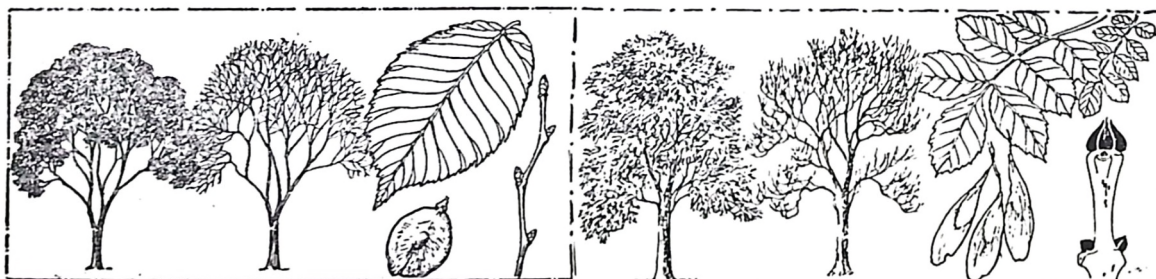
Ahorn eller Løn.

Lind.

Poppel.

Hassel.

Elm.

Ask.

Den 4. Verdens-Jamborée i Ungarn.

Sidst i Juli rejste 16 »blaa« Pigespejdere til Ungarn sammen med 300 danske Drengespejdere, 130 norske, 6 danske Flokførere og 5 Drengespejdere fra Irac ved den persiske Bugt for at deltage i den store Jamborée ved Gödöllö. Paa Rejsen

Banegaarden med Borgmesteren i Spidsen, han holdt en fin Tale paa Ungarsk, Engelsk og Tysk, og vi fik alskens dejlige Sager som Ferskner, Sodavand m. m. I Budapest skulde vi bo paa en Gymnastikhøjskole sammen med alle de andre udenlandske Pigespejdere. Vi var ialt 300 Pigespejdere, baade Amerika og Sydafrika var repræsenteret. — At give en sammenhængende Beretning af de følgende Dages mange brogede Ople-

Fromse med sit Følge i Ungarn.

ned overnattede vi i den tjekiske By Oderberg, hvor Indbyggerne er polske. Efter et et dejligt varmt Maaltid Mad blev vi indkvarterede privat, og ønskede vi havde haft et 0 bag de 16, for der var formentlig Slagsmaal om os — bedst som man troede, at nu var det endelig bestemt, hvor man skulde bo, kom der en anden og kørte løs paa Polsk — og saa havde man byttet Ejerman. Indkvarteringen var en herlig Oplevelse saavel for Værter som for Spejdere, disse blev nemlig med overdaadig Gæstfrihed lagt i de respektive Ægtesenge med Bjerger af Dynen og Indehavernes brugte Sengelinned. — Næste Morgen gik det videre mod den ungarske Grænseby Szob, hvor hele Byen stod opstillet paa

velser er umuligt — det maa blive en Fortælling om løst og fast; Jamboréen er nemlig een stor Oplevelse fra Ende til anden — foruden selve Lejrpladsen, der er ca. 6 km i Omkreds, hvor Spejdere, ca. 40,000 i Antal, alle vegne fra har indrettet sig efter Sædvane, findes der en Arena med Plads til 10,000 Tilskuere; der foregik den pompøse Aabningshøjtidelighed, hvor Alverdens Spejdere defilerede forbi Baden-Powell og Rigsforstander Horthy, Forbimarschen varede ca. 1½ Time. Og der fandt daglig store Opvisninger og Underholdninger Sted. Desuden en Idrætsplads, der rummede 3000 Tilskuere, et smukt bygget Teater og en Biograf. Ogsaa en Forretningsby var der, hvor bl. a. hvert Land har sin nationale Salgs-

bod. Det fornemme Sct. Gellert Bad blev hjemstøgt af Spejdere i alle Kulører, som holdt Svømmeopvisninger der. Ved Søspejderopvisningen paa Donau udmærkede Polen sig. Østrig trak Tov i Baade og »byggede« en Pontonbro af Kajakker.

Madspørgsmaalet blev løst paa den Maade, at hvert Land og hver Sekt fik udleveret Raamaterialer og kunde saa selv tilberede deres Mad. Til et Maaltid blev der udleveret 15000 Liter Mælk, 24000 Æg, 35000 kg Brød og 35000 kg Kød, det er Tal, der taler bedre, end noget andet, om alle de Munde, der var at mætte.

Hvor var det morsomt at gaa en Tur rundt i Lejren og se paa alle de forskellige Dreng og deres Lejrpladser, en lille Spadeseretur, der tog 3 Timer — her ligger Frankrig og Belgien ved Siden af England, Trinidad, Rhodesia, Sydafrika og Ceylon, og Lande som Ægypten, Syrien, Indien og Japan er ogsaa repræsenteret. Ceylonspejderne har medbragt Tiger- Krokodille- og Slangeskind, og Araberne har en rigtig levende Dromedar med. Nogle Steder var Lejrpladserne tomme, saa vidste man, at de paagældende Dreng var paa Udflugt i den skønne Omegn.

Og alle de fornemme Personer, der var, det svirrede os om Ørerne med Navne og Titler — først og fremmest Lord Baden-Powell, saa Lejrchefen Rigsforstander Horthey, Ærkehertug Josef Franz og Ærkehertuginde Anna, de unge Pigespejders Præsident, Lejrkommandanten Grev Paul Teleki o. m. a. Paa Arenaen var der daglig mange skønne Opvisninger, man kunde mærke, at hvert Land havde gjort sig Umage for at finde noget, der var specielt for Landet. Polen f. Eks. havde Folkedans af ca. 200 Dreng og Pigespejdere, i de smukke farverige Nationaldragter, Østrig opførte et Sangspil »An der schönen blauen Donau«, Islænderne viste Ringkampe i gammelisländsk Stil — »vove« Dreng vakte vild Begejstring med deres Gymnastik, og hele spejdermæssige Underholdning, f. Eks. Teltslagning paa 36 Sekunder, Hurtig Omklædning etc.

Om Søndagen var der Festmesse paa Arenaen — der var rejst et Kæmpealter i Hvidt og Guld og Masser af Prælater og andre høje Gejstlige assisterede ved denne Messe. Der var en Pragt af Silke, Smyk-

ker, fine Kniplinger og Guld; Kardinalen for Ungarn, der ledede Messen, bar en Kaabe af højrødt Silke, foret med Hermelin, og et langt Slæb, der blev baaret af to Præster med hvide Silkehuer.

Desværre maatte Baden-Powell forlade Lejren, inden den sluttede, idet han skulde med 620 Dreng og Pigespejderførere paa Studierejse gennem 9 baltiske Riger — og derfor samledes en Aften igen de Tusinder fra hele Verden for at hylde deres Verdensspejderchef og sige ham Tak for, hvad han skabte for dem og de efterfølgende Generationer. Aftenen indledtes med forskellig Underholdning — derefter tog B.P. Ordet, sagde Tak til Spejderne, fordi de var kommet, Tak til Ungarn, der gennem 2 Aar havde forberedt denne pragtfulde Lejr, Tak til Landet for den Elskværdighed og Hjertelighed, hvormed de havde modtaget de mange Gæster — og sluttede med at minde om den hvide ungarske springende Hjort, Jamboréens Vartegn, der skulde være Spejderkarakterens Symbol, det, der fører fremad, springer over Forhindringer og fører mod Spejderbevægelsens Maal — spurgte om alle vilde sætte alt ind paa at slutte Venskab og kæmpe for Freden? Fra tusinde af Struber rungede et »Ja« — og med Ordene »Saa Gud velsigne Jer« tog Verdensspejderchefen Afsked.

Og faa Dage efter tog ogsaa vi Afsked med Gödöllö og Ungarn og drog hjem, en uforglemmelig og herlig Oplevelse rigere!

Fromse.

Ak, ja — de Ispinde!

Jeg sidder i stille Eftertanke af M-y's »Slikindlæg«. — Jo, vist slikker vi for meget. Men alligevel vil jeg lægge et Ord ind for de lækkersultne. — For er Tilstandene nu saa rent ud forfærdende, som M-y er tilbøjelig til at mene. — Ulyst til Maaltiderne! Uoplagthed! — Nej, saa slemme tror jeg nu ikke, vi er i al Almindelighed. — Hvad er det da egentlig, Spejderne slikker mest af? — Det er Ispinde og atter Ispinde. Og har man først faaet den Last, er den vanskelig at komme af med. Og indrøm, kære M-y, en Ispind (eller to) paa en knaldhed Sommerdag — det er nu

ikke tosset, men det er dyrt, naar den ene følger efter den anden.

Dog — skal der kastes Skygge af Bebrejdelse paa nogen, saa er det de kære Forældre, der maa holde for. For det kan jo desværre ikke nægtes, at lille Lises Moder — i alle Tilfælde første Gang lille Lise skal i Lejr — tror, at Spejderne lever af Vand og Rugbrødsskorper eller slet ingenting, »og saa maa Lise da hellere faa lidt Penge med, saa hun kan købe sig lidt Mad, naar hun bliver sulten.« Den bekymrede Fader drager med et lille Suk Tegnebogen op af Lommen og rykker ud med 5—10 Kr. til stor Henrykkelse for lille Lise, der i Aanden ser Ispinde danse Polka med Figenstænger og Flødechokolade.

Maaske kunde man forbyde Spejderne at slikke, men det er saa saare vanskeligt at faa et saadant Forbud overholdt. I min første Lejr, det var en Divisionslejr, var det forbudt at slikke, og Forbudet blev overholdt. Der var nemlig tre km. til den nærmeste Købmand, og hans eneste Delikatesser var nogle aargamle, lyserøde Kokosboller og en sammenløben Masse af Stikkelsbærbolcher. I otte Dage slikkede jeg for 35 Øre af disse Herligheder, og der var bestemt ingen, der overskred denne Sum. — Men naar jeg saa tænker paa, hvad vi fik sendende, Kasser med Bolcher, Lagkage, Flødekarameller o. lig. Saa hvis Slik skulde give Ulyst til Maaltiderne, maatte man absolut finde Symptomer i denne »slikfri« Lejr, men det Fænomen blev aldrig konstateret.

Nej, mon ikke M—y's Spejdere har været et Nummer værre end andre dødelige? Eller ogsaa maa de have haft svage Maver.

At Spejderappetitten skulde kunne spores af fire Ispinde om Dagen. — Das ist nicht möglich!!! — K. E.

I Oktoberbladet stod en Artikel angaaende Slikpenge. Det glæder mig, at der er en, der har trukket Spørgsmaalet frem til Drøftelse. Jeg holder fuldstændig med M—y. Slikpenge ødelægger Maver, Appetit, og det kan ogsaa ødelægge det gode Kammeratskab. Jeg ledede i Sommer en Lejr, som blev ret dyr, da Rejsen var lang og kostbar. Patruljeførerne og jeg lagde Planer og spekulerede for at faa den saa billig som mulig, og alligevel var den

ved at strande paa Pengespørgsmaalet, først da vi efter meget Møje og Besvær fik Tilladelse til at bruge 50 Kr. af Patruljekassen, blev Turen til Alvor, saa kan Du nok tænke Dig min Forbavselse, da vi kom til Lejren, og jeg opdagede, hvor mange Slikpenge Pigebørnene havde med. Hvis nu hver Spejder havde givet 5 Kr. mere til Rejsen, i Stedet for at bruge dem til Slik, saa havde vi været fri for at bruge Patruljens Penge, og den havde nu haft 50 Kr. mere paa sin Bankbog.

Altsaa væk med Slikpengene. R—r.

Der er vist ingen, der er i Tvivl om, at det var et Ord paa rette Tid, der kom frem i sidste Nummer af Bladet. Og vi kan vist ogsaa blive enige om, at det er en alvorlig Sag, der er bragt paa Bane. — Det er vitterligt ikke Smaasummer, der bliver slikket op i vore store Lejre — og smaa med, for den Sags Skyld. — Hvorfor kan vi da ikke blive enige om at sætte en Stopper for det?

»En Spejder er sparsommelig og ordentlig«. Dermed er alt sagt, skulde man tro; men Erfaringer viser, at det er det ikke. For det er da ikke sparsommeligt at bruge saa uforholdsmæssig mange Penge til Slik; og ordentlig — ja, naar man tænker paa alle de mange Isbægre og »pinde, Chokoladepapir og fedtede Bolscheposer, man i Tidens Løb har fundet paa de mærkeligste Steder, saa kan man just ikke sige, at de alle er blevet lige ordentlig behandlet.

Det er da lige netop noget for Spejdere at sætte en Ære i at vise et godt Eksempel paa dette Omraade.

Man venter i Almindelighed mere af en Spejder end af noget andet Væsen, og det er ikke uberettiget. Vi har lovet at gøre vort bedste for at holde Spejderloven. Saa kan vi ogsaa tage et alvorligt Tag i os selv og sige: »Nu kan de andre gøre, hvad de vil, jeg skal ikke have mere af det!« Hvis vi allesammen gør det, er Resultatet indlysende.

Vi er da ogsaa klar over, at vi har en Forpligtelse over for vore Kammerater. Mange har haft store Vanskeligheder, før de kunde komme med i Lejren, andre har helt maattet blive hjemme, fordi Pengene ikke kunde skaffes. Det er ikke kammeratlig at vise sin Overlegenhed eller sin Mangel

paa Omtanke ved stort Forbrug af Soldepenge. — Tænker vi paa vore Spejdersøstre i Udlandet, ved vi, at mange Steder arbejder de under meget vanskeligere Forhold.

Jeg læste fornylig om Spejderarbejdet blandt de landflygtige Russere i Paris. Saa fattige de allesammen er, har de haft over 100 Spejdere i Lejr i Sommer. — Problemet, slikke eller ikke slikke, har sikkert ikke meldt sig for dem. Men at de har nydt Lejren saa godt som nogen, er ganske givet. — Jeg synes ikke, at man baade kan være klar over dette og paa samme Tid fortsætte med at give sine Penge tankeløst ud.

Noget andet er, at vi naturligvis maa se paa Forholdene, som de er herhjemme. Vi ved, at de fleste har denne Trang til bestandig at skulle købe noget — og vi ved ogsaa, at vi i Virkeligheden tit paa Lejre, Ture og Udflugter trænger til noget særlig extra. Her maa nu Lederne vise deres Omtanke. — Jeg har været paa en stor Lejr, hvor der kun blev solgt Frugt og Sodavand; det gik ganske storartet. — Spisesedlen kan jo ogsaa indrettes saaledes, at man ikke trænger til det meget Slikkeri ind imellem.

Rigeligt med Kompot og Marmelade, Gulerødder er ogsaa dejligt. Til Paalæg: Rosiner, Puddersukker, Chokoladekrummel og lignende. — Træffer det saa ind med Regnvej, eller har man været ude for en større Anstrengelse, er det jo vældigt festligt, hvis Føreren trækker en Plade Chokolade frem til Deling. Det har sin Berettigelse. Men jo mere Maadehold, jo større Nydelse.

Her kan Patruljeførerne gøre et godt Stykke Arbejde. Faar man efterhaanden det rigtige Syn paa Sagen i de forskellige Patruljer, skal det nok vise sig Landet over. — Saa glæder vi os til den næste Lejr uden Slikbod!

Hj. P.

Rapporter.

Marsk Division. Juli Kvartal 1933.

Logumkloster Trop: (15 Spejdere). 2 Afgang. August, 1 Tropsmøde, ugentlige Patruljemøder. 19.—20. Aug. Cykletur til Aabækhytten, Aabenraa.

Ribe Trop: (19 Spejdere). Juli, 15 Spejdere i Sommerlejr ved Rudeskov. Sept.: 1 Tropsmøde m. Feriegensyn. Flere Patruljeture.

Oktober 1933.

Margrete Svith.

Kammeratskab.

Jeg vil begynde med at forklare Ordet »Kammerat«, som betyder »den man deler Kammer med« — eller ogsaa oversætte det som »Sammenhold« — det Ord vi nok har mest Brug for i denne Forbindelse.

Man taler om et godt Kammeratskabsforhold, hvis nogle Mennesker holder godt sammen, og vi er vist saa inde ved Kernen med det samme. At man holder godt sammen vil jo først og fremmest sige, at man er enige om at staa Last og Brast med hverandre, værne om de andres og sine egne Meninger, agte, hvad der for de andre staaar højt og søge at forstaa ethvert alvorligt Synspunkt.

Man ser og hører om Kammeratskab hos Soldater, der er det vel nok den strænge Disciplin og Nationalfølelsen, der her strammer Kammeratskabsbaandet.

Der er et Ord, der siger: »Vi lærer ikke for Skolen, men for Livet«, derfor skal vi ogsaa i Skolen lære at omgaas andre, prøve paa at komme i et godt Forhold til vore Kammerater og netop derved lære Kammeratskabets inderste Væsen at kende.

Blandt Spejderne — jeg tænker her selvfølgelig mest paa Pigespejderne — er der saa uendelig meget, der skulde knytte os nærmere sammen, f. Eks. hele Spejderloven og især Løftet, der vel nok er Grundpillerne for Kammeratskabet. Vi er jo igennem det enige om at gøre vort bedste for at være tro mod Konge, Fædreland, Forældre og Foresatte og holde Spejderloven. Dette gør, at Interesserne er fælles og giver os fælles Virke, og er der noget, der fremmer »Kammeratskabet«, er det fælles Interesser — det ser man ogsaa Gang paa Gang i det daglige Liv — de Mennesker, der har samme Erfaringer, forstaaar bedst hinanden, interesserer sig mere for hinanden og nærmes uvilkaarligt.

Sammenholdet kommer ogsaa af, at man gensidig prøver at hjælpe hinanden, og at forstaa hinanden og har den anden endelig gjort noget galt, skal man ikke fortælle andre det, allerhøjest gøre Vedkommende opmærksom derpaa og helst paa en saa skaansom og taktfuld Maade som muligt, den modsatte fremkalder oftest Stædighed.

Dette skulde jo være klart for os, der har et Motto som »Vær beredt«. Det er vel nok en Lov, der maner til Kammeratskab, f. Eks. i Kampen mod daarlige Væner eller daarlig Tone. Bruger man paa dette Punkt Kammeratskabet efter sin bedste Overbevisning, skal det nok hjælpe.

Under Kammeratskab maa baade Troskab og Paalidelighed nævnes. Man maa stole paa hinanden, have Tillid til hinanden. Ogsaa her kommer Spejderloven os til Hjælp i det første Bud: »En Spejders Ord staar til Troende«. Der er ikke noget saa nedbrydende som at mærke, at der bliver løjet for een, det er som Regel Feighed, kun i et enkelt Tilfælde Skaansomhed, (Sygdomstilsfælde f. Eks.) som fremkalder Løgnen men i hvert Fald tror jeg, det gamle Ordsprog »Ærlighed varer længst« har den bedste Forudsætning for at bestaa, da det giver Fred i Samvittigheden at være ren i Tanke som i Ord og Handling.

Er man naaet saa vidt, ser man »at forstaa alt, er at tilgive alt«, og man vil faa det meget lettere ikke blot i Forholdet til andre, men ogsaa overfor sig selv.

Og saa til Slut kun dette, prøv at tænke mere paa andre end Dig selv, saa naar Du straks et Skridt fremad paa den rigtige Vej til at blive en brav Kammerat.

Nykøbing M.

Til de over 16 Aar!

Der er ingen Tvivl om, at Spejdere, der ikke er blevet Førere paa Grund af manglende Tid eller Evner, alle naar en vis Alder, hvor de føler, at de staar i Stampe, at de ikke kan, om de saa staar paa Hovedet, suge mere ud af Spejder-væsnet. Hvad skal man saa gøre? Man kan ikke holde op, fordi man har fundet saa mange Værdier, der har gjort utroligt til ens Udvikling, og man kan ikke blive ved, fordi man i Virkeligheden er færdig med det hele. Har ikke mange af jer haft disse Tanker? Vejet for og imod og været lige kloge, meldt jer ud og været utilfredse og fortsat og været utilfredse. Saadan kan det ikke blive ved at gaa. Forandringen er allerede kommet, blot uden at det rigtigt er gaaet op for alle.

Seniortrope: Ja, I stirrer paa Ordet, fordi I knapt ved, hvad det betyder, hvad det i det hele taget kommer Sagen ved.

Det kommer netop Sagen ved, for i Seniortroppen skulde man finde det, man hidtil har manglet: jævnaldrende Kammerater og Udvikling.

Du har sikkert mange Smaainteresser, men der er ingen Steder, hvor du kan dyrke dem. Det kan du i en Seniortrop — forudsat naturligvis, at Arbejdet er lagt rigtigt til Rette.

Arbejdet maa være baseret paa to Ting: Samarbejde — Arbejdslyst.

Følgende viser et Forslag til en Arbejdsplan:

1 Patruljemøde hver 14. Dag.

1 Vandretur en Gang om Maaneden. (Mødepligt). Parader, Divisionsudflugter og andet fælles. (Ingen Mødepligt).

Formaal: Udvikling og hyggeligt Samvær.

Program for Patruljemøder:

20 Min. Foredrag eller Studiekreds.

20 Min. Forskelligt Arbejde.

1/2 Time Socialt Arbejde.

15 Min. Thedrikning.

Foredrag: En Maaned i Forvejen faar man Besked om at holde et Foredrag paa 10 Min. Derefter 10 Min. højst 15 Min. Diskussion. (At fatte sig i Korthed er en god Ting). Er det et omfattende Emne, kan man event. fortsætte næste Gang.

Studiekreds: Er man saa heldig at kunne finde et Emne, der interesserer alle, kan hver medbringe Stof til Oplysning af det Emne, man alle gerne vil have noget at vide om.

Forskellige Beskæftigelser: En Liste med følgende Ting at forelægge. Hver kan da sætte et Kryds ved den Ting, de vil beskæftige sig med næste Gang: (Materialet, de skal bruge, medfører de selv). Brevveksling med udenlandske Spejdere, Dagbogsføring, Scrapbog, Artikler til Spejderbladet (som skal anmodes om at overlade en Side til Seniorspejderne), (gerne! Red.), ordne Lejrudstyr, Bazarting, Lokaleudstyr, ordne Wood-craft Ting, planlægge Vandreture o. m. a. Udarbejdning af en Bog med Patruljemøder.

Socialt Arbejde: Dette er det Patruljeførerens Sag at klare. Børnehjem har Brug for Legetøj og maaske andet.

Bøger kan laves til at gaa rundt blandt syge (dog ikke smittende) Born.

Samle Svampe og plukke Blomster og Grene til dem, der trænger til det, og ? ?

Thedrikning: Maaske upædagogisk men glimrende til at frembringe Hygge.

Gaa præcis af Hensyn til Tiden.

Vandretures Program:

Billige og opmuntrende.

Svampeture. Wood-craft Ture. Sneture. Fotograferingsture. Korttegning og andre Spejderfærdigheder.

Til Afveksling: 1 Patruljemøde overdrages en af Spejderne at tilrettelægge. Et andet til Boldspil uden Dørs. 2-3 Mdr. Patruljemøder til at lære sin By at kende o. l.

Da I maaske ikke rigtigt ved, hvordan I skal faa begyndt, kan jeg oplyse jer om, at der her i Kbhvn. er oprettet en Senior-trop, som I den Dag i Morgen kan melde jer ind i. Med Hensyn til Provinsbyerne vil jeg raade til hurtigst muligt — hvis det ikke er gjort — at faa begyndt paa Senior-arbejder. Engang med Tiden skulde det helst blive saadan, at Spejdere, naar de er fyldt 16 Aar som en ganske Selvfølgelig-hed gaar over i Seniortroppen. Ga.

Se angaaende Oprettelse og Tilrettelæg-gelse af Seniorarbejdet i »Pigespejderne«, 1933, Nr. 6, Side 69. Red.

**HORSENS
TROP
1918-1933.**

30.9. fyldte Horsens Trop 15 Aar og er saaledes en af Landets ældste Troppe. Fødselsdagen fejredes Traditionen tro med kold Chokolade i Hytten. Tropsføreren, Fru Willer, fortalte Troppens Historie, men den er lang, og derfor skal den ikke fortælles her. Den kunde fylde mange Spejderblade; men den kan læses i tykke Dagbøger, som har været ført fra Troppens Start til Dato, og som vogtes med Strenghed af den samme Fører, som gennem 15 Aar har staaet som Leder for denne noget ustyrlige Trop.

Fru Willers Navn er uløseligt knyttet til Horsens Trop, og naar gamle Spejdere tænker tilbage paa deres Trop, da er det hendes Person, som tydeligst staar for dem. Mon nogen anden Trop har haft den samme Fører gennem 15 Aar? Jeg tror det ikke.

Troppens store Begivenheder, ja —, det

er ikke nemt at finde, hvor man skal begynde; helt tilbage til Korpsets første Historie skal vi gaa: Rugbrødsindsamlingen og Lejrene i Taaning, Christiansminde, Brahetrolleborg, Bornholm, Sverrig, Slettestrand, Sønderjylland og Samsø, Woodcraftkonkurrencen og meget mere.

Troppen har deltaget i alle Korpsslejre og Korpsturneringer og sendt Spejdere til alle Divisionsstævner. 2 Gange vundet Kongens Pokal, og vundet flere Divisionskonkurrencer samt tabt med Ære en Del andre store Slag. Held og Uheld har fulgt den gennem Tiden, den har haft flere Spejdere, end den har for Øjeblikket, men vi trøster os med, at det ikke er det store Antal, det kommer an paa.

Til Slut vil jeg gennem disse Linier sende en Hilsen og Tak til alle de Spejdere, som har trukket et Læs for deres gamle Trop; men først og sidst skal der lyde en Tak til Troppens Stifter og Fører, Fru J. M. Willer. Tak, fordi du startede Troppen hin mindeværdige Septemberdag 1918, og Tak fordi du endnu i Dag trods alt dit Arbejde i Hjem og Skole alligevel ikke slipper os. Det Arbejde, som du i Tidens Løb har lagt i Korpset og Horsens Trop, har været til Gavn og Glæde for mange Spejdere. Spejderne i en Trop gaar og kommer, stadig skifter de, og kun Føreren staar tilbage paa Skansen, men held den, der har haft sin Spejdertid i en Trop, som præges af en personlig, initiativrig Fører, for hende vil Spejdertiden i den gamle Trop altid staa som et lysende Minde. Du har evnet at give dine Spejdere i Troppen noget ud over det almindelige, dine gamle Spejdere — hvad enten de staar i Korpset mere eller ej — vil altid mindes det levende Spejderliv i din Trop, hvor du førte an.

Vi mindes dig, da du som Spejderchef, Divisionschef, Tropsfører og Redaktør af Bladet ofrede al din Fritid for Spejdersagen, og nu stadig som Tropsfører leder os og staar os bi. Du har givet os et Tropslokale, som vi ikke kan sige dig Tak nok for. Her er Væggene fyldt med Billeder fra Troppens Liv gennem 15 Aar, og derfor skal der fra alle dine gamle Spejdere, som nu er spredt vidt omkring, her bringes dig en Tak for alt, hvad du har været for os gennem de mange Aar.

4 »gamle«. + den allerældste.

Aalborg=

Spejderne holder Udstilling.

Bomærket for Aalborgspejdernes Udstilling 6.—7.—8. Oktober var en glad Række af Ulveunge, Spejder, Pigespejder og Søspejder.

Ikke mindst Pigespejderens smilende »Gaa paa« Ansigt vidnede om den Flid og Vilje, der maa have baaret Forarbejdet for denne Præstation. I hvert Fald Udstillingens sidste Dag lønnedes Sliddet med et stærkt Rykind. Om det saa var Agitationsmarchen gennem Byen — 2 Søndage i Træk, sidste Gang gennemført trods Styrtregn — eller Rygterne om selve Udstillingen, der trak, er ikke godt at sige, men fortjent det havde de.

I Haandværkerforeningens store Sal er det første man faar Øje paa en dejlig Lejrplads med Telt og flankeret af en af Søspejdernes store Baade.

Resten af Salen er skabt til et Eventyrland, hvor man i en Række Boder kan faa alle Ønsker opfyldt, hvad enten man nu vil prøve Lykken i Tombolaen eller benytte Lejligheden til i Husflidsboden at forsyne sig med fikse Gaver til Jul eller Fødselsdage.

Et Sted har hver Trop sin Udstilling; alt er morsomt og fængslende stillet op, saa man ikke kan undlade et nøjere Studium. Særlig Søspejderne og Pigespejderne tiltrækker sig Opmærksomheden, sidstnævnte Sted er der smukke Woodcraft Samlinger, Scrapbøger og m. andet, f. Eks. en morsomt arrangeret Gættekonkurrence om Identificering af de 4 Kornsorter.

Alt vidnede om, at der fra Førernes og Spejdernes Side var lagt et mægtigt Arbejde, for at Pigespejderne skulde hævde sig.

Rundt om paa hele Udstillingen ser man Spejdere i Arbejde, og ikke mindst

det maa hjælpe til, at Folk gaar fra Udstillingen med større Kendskab til, hvad Spejderarbejdet egentlig bestaar i.

Hele Eftermiddagen var der Sang og Musik af forskellige Troppe. Om Aftenen optraadte de blaa Pigespejdere med en særlig Spejderkomedie, forfattet af Troppens raadsformanden. Den samlede fuldt Hus og gjorde megen Lykke. For os og andre en vellykket og lærerig Dag, der forhaabentlig maa give godt med Penge i Kassen og mange nye Spejdere i Troppene.

»4 Hobro-Spejdere«.

Lege.

Tyrefægtning.

(1 »Tyr« — 1 »Matador« — 6 »Picadorer«)

Tyren kommer ind paa »Arenen« med 5 Baand eller Papirsstrimler (ca. 25 cm) stukket under Bæltet. Disse prøver »Picadorerne« at fjerne uden selv at blive rørt af Tyren. Bliver de rørt, er de døde. »Picadorerne« maa ikke redde sig ud af »Arenen« mere end 3 Gange. Kun eet Baand maa fjernes ad Gangen. Naar alle Baand er fjernet, eller alle »Picadorer« er døde, bliver »Tyren« blindet (med Bind for Øjnene) og faar et Tørklæde stukket under Bæltet som Hale. Matadoren prøver at fjerne Tørklædet uden at blive rørt af Tyren.

Lænehund.

En af Sp. er Lænehunden, som skal fange de andre. Hun faar den ene Ende af et 6—7 m langt Reb bundet om Livet, den anden Ende af Rebet fastgøres til et Træ eller en Pæl i Jorden. De øvrige Sp. lægger hver en lille Ting (Kniv — Fløjte — Sten ell. lign.) helt inde ved Træet. Naar Legen begynder, maa hver hente sin Ejendom hjem uden at blive rørt af Hunden. Den, der først bliver rørt, skal være Hund næste Gang.

Dag og Nat.

Sp. i 2 Rækker, vendt mod hinanden med ca. 2 m Afstand. Hvert Parti har sit Fristed mærket af et godt Stykke bagved. Det ene Parti hedder Dag, det andet Nat. Til Legen hører en rund Træskive ell. lign., sort paa den ene Side, hvid paa den anden. —

Skiven sættes paa Kant og snurres som en Top. Falder den med den sorte Side opad, maa Nat-Rækken forfølge Dag-Rækken, der søger at naa sit Fristed, uden at blive fanget (rørt) af Modpartiet. Alle Fangerne gaar over paa Modstanderens Parti, og Legen begynder paany.

Legen har den Fordel, at det kommer an paa hver enkelts Snarraadighed og Hurtighed til at opfatte.

Bøger.

*Det tager lige saa lang Tid
at læse en daarlig Bog som
en god.*

*At sluge Bøger i sig og ej
tygge dem er usundt og skaber
Ufordøjelighed i Hjernen.*

Amelie Posse-Bråzdová: »Det uforglemmelige Fangenskab«. (Gyldendal).

Bogens Forfatterinde er svensk, gift med en czekisk Maler. De opholdt sig i Rom, da Italien traadte ind i Verdenskrigen paa de Allieredes Side, og som østrisk Undersaat blev Fru Posse-Bråzdová's Mand interneret paa Sardinien, et af de faa Steder i Europa, hvor Romantikken endnu trives. Situationen havde i høj Grad sine mørke Sider, men Forfatterindens humoristiske Sans, hendes Evne til at indrette sig efter Forholdene og tage Menneskene, skaffer hende Sejren over mange Vanskeligheder. Det er en meget interessant Bog, og mærkelige Menneskeskæbner, skabt af den store Krig, rykker en nær.

Kai Borgstrøm: »Tre Aar paa Zobelsletten«. (Gyldendal).

Bogen skildrer Hverdagen, som den formede sig for en Flok uforknyttede unge danskere i det yderste Mongoliet, Mennesker, Natur og Levevis. Blandt de mange interessante Ting, der fortælles, maa især fremhæves Turen med Oksekaravane til Nytaarsfest paa et mongolsk Kloster, og Oplevelserne paa en Jagttur sammen med Mongoljægere og Skildringen af de primitive, tyvagtige og overtroiske Mongoler, der fuldstændig er i Lommen paa Lamaerne. Bogen er fyldt af positive Oplysninger, morsomme Iagttagelser og spændende Oplevelser.

Johanne Korch: »Beatrice«. (Gyldendal).

R. Friis: »En Kryster«. (Gyldendal).

To gode Ungpigebøger, som sikkert vil faa mange Læsere.

The Council Fire.

Alle, der ønsker at abonnere paa det internationale Pigespejderblad »The Council Fire« for 1934, bedes indsende deres Bestilling samt 2 Kr. i Abonnement inden den 10 December til Korpskontoret, Spejderskolen, Korinth.

Council Fire er Bindeledet mellem Alverdens Pigespejdere og indeholder mange interessante Artikler skrevet paa Engelsk, Tysk eller Fransk. Hver Trop bør have mindst et Eksempel for derigennem at følge med i Begivenhederne Spejderverdenen over

Til Redaktionen.

Rettelse til:

»sy Du skal og sømme«.

I anden Spalte, der, hvor der staar ecru, skal tilføjes Grenadine.

Det er ikke et »vel« stort Korsstingsmotiv paa den grønne Bakkesserviet, men et »ret« stort.

Saa er der vel ingen dansk Pigespejder, der mistænker Fromse for, at hun gaar i Bukser af Stramaj, det skal selvfølgelig være Shantung.

God Jagt!

Fromse.

Brevkassen.

Kære Brevkasse!

Eftersom vi er tre musikalske Spejdere, der haardt savner Akkompagnement, naar vi oplader vore skønne Røster til en Spejdersang, tillader vi os herved at spørge, om det ikke var muligt, at der kunde blive udgivet Noder til Sangbogen, i alle Tilfælde til de specielle Spejdersange. Der er sikkert flere end os, der savner dem.

Med Spejderhilsen

Edith, Aase og Tykke.

Hvis vi kan faa Tilladelse til at trykke Noderne, vil der komme nogle i Decem-berbladet.

Nu er der kun 8 Dage igen

til Husfliden skal sendes ind! Hvis I er helt færdige med jeres Arbejder, saa prøv at naa en lille Ting endnu — og er I ikke færdige, saa maa I rigtignok hæppe, at Tiden ikke skal løbe fra jer. Sidste Aar havde vi mange pæne Arbejder, det er jer, der skal sørge for, at vi ogsaa faar det i Aar.

Er I klar over, at I skal sende Husfliden til en anden Adresse, end I plejer? Den sendes inden 25. November til

Lise Löytved,
Ryparken 32,
København Ø.

Hallo!

Hallo!

Køb dine Julegaver paa Depotet!

NYHEDER:

Spejderbælte med Kløver.....	2,00 Kr.
Spænde m. Tilbehør.....	1,00 »
Smaa Trekløver til Brevpapir o. l., i Guld, 36 Stk i Æske.....	0,50 »

PIGESPEJDERBLOKKEN:

Lille Størrelse med Kløver eller Tegninger.....	1,20 Kr.
Stor — — Tegninger.....	1,95 »
100 Konvolutter med Trekløver.....	1,50 »

HAANDBOGEN 3,50 KR.

Sangbogen med alle 3 Tillæg.....	1,50 Kr.
Tillæg til Sangbogen (saa længe Oplag haves).....	0,25 »

Rygsække m. Meis, originale 20,00—23,00 Kr.	Splitter pr. Dus.	0,10 Kr.
— — — 11,00—16,00 »	Spejderhat, Størrelse 53—60	5,00 »
Tornysterrygsække.....	Lejrhue — 51—60	1,60 »
Lejrtæppe 1,50×2,00 m.....	Bælte med Kløver	2,00 »
Svaneknive, originale	Tørklæde	1,30 »
Kompas med Stopper.....	Blaamejsetørklæde	0,65 »
Teltlygte.....	Fløjtesnor	0,18 »
Metalspejle	Færdigsyede Uniformer:	
Bæltepunge	Nr. 0 11,00 og 11,75 (sv. Kv.) Lgd. 72 cm	
1 Sæt Tallerkener med Krus	— 1 11,00 » 11,75 do. — 83 »	
(røde, blaa, grønne el. gule) 1,75 »	— 2 11,50 » 12,50 do. — 94 »	
1 Sæt Tallerkener, hvide	— 3 12,00 » 13,25 do. — 105 »	
Strømper, brune.....	— 3a 12,50 » 13,75 do. — 112 »	
Børnestrømper, brune	— 4 13,00 » 14,25 do. — 120 »	
— — — uldne	— 5 14,00 » 15,75 do. — 123 »	
Ankelvarmere, brune.....	Færdigsyede Lejrkitler:	
Sejldugsvandfæde	Nr. 0	6,00 Kr.
Spejderlommebog med løs Blok..	— 1	6,00 »
Løse Blokke.....	— 2	6,25 »
Mørkeblaat Lærred til Uniform	— 3	6,50 »
pr. m	— 3a	6,75 »
Mørkeblaat Lærred til Uniform,	— 4	7,00 »
svær Kvalitet, pr. m	— 5	7,25 »
Lysebl. Lærred til Lejrkitler pr. m	Priserne gælder for Uniformer og Lejrkitler	
Knapper pr. Dus.	uden Knapper.	
0,60 »		

Husk Depotets Filial i København: Vester Voldgade 94.

Spejderdepotet,
Spejderskolen, Korinth, Fyn.

F. SCHUR & CO^S

BOGTRYKKERI

TELEFONER:

173 - 1373

HORSSENS

SCHU-BO

MÆRKET, SOM GARANTERER KVALITETEN

Billigt Fotoarbejde!

Fremkaldning pr. Rulle 50 Øre
Højglanskopi 6×9, pr. Stk. 12 »
Forstørrelser fra 65 »

Gratis Forsendelse overalt i Danmark mod Forudbet. Ved Efterkrav kun Efterkravsporto.

For prima Udførelse garanteres.

Overgade 24 **Foto-Magasinet** ODENSE —

K. Madsen,
Garn- & Trikotageforretning,
Horsens.

■ Telef.: 1884 - 1885 - 1886.

N. M. Hansen,

Bageri og Konditori.

Telefon 61.

- - Korinth. - -

Redaktion: *Fru Hanna Holmblad Lund*, Læssøegade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro: 36302.
Ekspedition og Tryk: *F. Schur & Co.*, Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 15. November 1933.